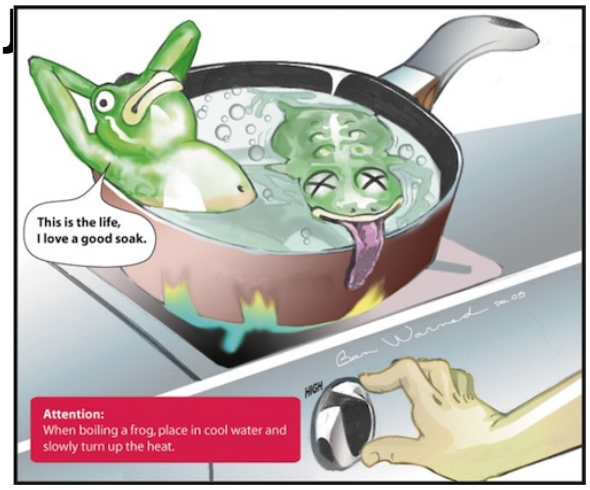
Hitaan totuttamisen strategia

Spara som PDF

Anna vakavalle harhaopille vähän aikaa,

vähän huolenpitoa ja erilaisia pakkauksia, niin siitä lopulta tulee useimpien hyväksymää – vaikka edelleenkin on kyse samasta harhaopista!

”Sammakko pitää keittää hitaasti” on puheenparsi, joka viittaa siihen, että asioiden täytyy edetä hitaasti, jos ihmisen pitää tottua johonkin epätavalliseen ja epämiellyttävään Jos veden keittää liian nopeasti, sammakko hyppää ulos padasta ja pakenee tiehensä. Jos kuumentaminen tapahtuu oikein hitaasti, sammakko kelluu sopassa ja viihtyy lämmössä, mutta kuolee sitten hitaasti, koska vesi tulee kuumemmaksi.

Vastaavalla tavalla asia on meidän ihmisten kanssa, kun meidät asetetaan epämiellyttävien uutisten ja muutosten eteen: jos nämä uutiset/muutokset tulevat liian nopeasti, karkotamme ne mielestämme ja pakenemme, mutta jos ne tulevat hitaasti – pikkuannoksina – niin me totumme ja hyväksymme uuden vähitellen. Ehkä me jopa olemme sitä mieltä, että pienet annokset ovat mielenkiintoisia ja mukavia. Tämän voi yksinkertaisesti ymmärtää, jos ajattelemme sitä, kuinka olemme totuttaneet itsemme yhä enemmän epäterveellisyyksiin, joita näytetään televisiossa. Ajattelepa, jos tietyt tämän päivän elokuvat olisi näytetty 60-luvulla, silloin olisi syntynyt aivan valtavia protestimyrskyjä! Tänään kohautetaan hartioita. Tai ajattelepas, kuinka olemme tottuneet oveliin muusikoihin. Tänä päivänä vievät vanhemmat jopa lapsensa

konsertteihin, joissa kauhurokkari Alice Cooper esiintyy, sillä hänen katsotaan olevan melko vaaraton verrattuna äärimmäisiin metalliyhtyeisiin. 70-luvulla sai Alice Cooper porttikiellon monissa kaupungeissa maailmassa, kun ajateltiin, että hän soittaisi niissä. Nämä ovat vain joitakin vähäpätöisiä esimerkkejä, mutta ymmärtänet, mitä tarkoitan. (Alice Cooper sanoo olevansa kristitty tänä päivänä, mutta hänen esiintymisensä eivät suorastaan ole mitään lastenohjelmia.)

Jos siis ihminen saadaan hyväksymään ei-hyväksyttävä, silloin tämä täytyy jakaa pieniin annoksiin, jotka tarjoillaan yksi toisensa jälkeen pitemmän ajan kuluessa. Jos joku saa yliannoksen ja reagoi negatiivisesti, silloin ”käsittely” täytyy keskeyttää tietyksi ajaksi, jotta se voidaan ottaa jälleen käyttöön, kun taas uusi ja vieras hyväksytään jälleen. Tällä tavalla voidaan sellaiset kuin etiikka, moraali, kulttuuri ja uskonto muuttaa ja murtaa valtavan mataliin ja epäterveellisiin tasoihin. Asiat, jotka ensin eivät näytä olevan hyväksyttäviä laajalle yleisölle, voivat mennä pinnan alle joksikin ajaksi – kuin sukellusvene – noustakseen sitten pintaan jälleen, ja silloin enemmistö hyväksyy ne. Syvän veden aikana keitetään sammakoita hiljaa miedossa lihaliemessä, joka mureuttaa ne ja totuttaa ne epäterveelliseen uuteen, joka sitten myöhemmin voi nousta pintaan leveällä rintamalla – ehkä vähän erilaisessa pakkauksessa.

Tekstin jatko-osassa ajattelen, että ”sammakot” olemme me kristittyinä. Liemipataa vastaavat silloin kaikki harhaopit, jotka hiipivät kristikuntaan.

”Hitaan totuttamisen strategia”

Kun käytetään metodia ”keittää sammakko hitaasti”, haluaisin kutsua sitä ”hitaan totuttamisen strategiaksi”, sillä juuri totuttaminen on keskeistä. Nythän tämä strategia ei koske vain profaania aluetta, se on voimassa myös mitä suurimmassa määrin kristillisellä alueella. Ja tietenkin on olemassa **strategia** kaiken sellaisen toiminnan takana, onpa kyseessä ihmiset, kirkkojärjestelmä, salaiset seurat tai pinnalta katsottuna saatana, joka on strategian takana.

Koko kristikunnan historian aikana ovat erilaiset harhaopit nousseet esiin ja tulleet yhä suosituimmiksi. 1500- luvulle saakka esim. katolinen kirkko rakensi äärimmäisen luopuneen Kirkon, jota vastaan Martti Luther ja muut reformistit kapinoivat. Sen myötä alkoi puhdistus osissa kristikuntaa – kuitenkaan ei kaikista harhaopeista. Mutta ennen reformaatiota oli *hitaan totuttamisen strategia* saanut vaikuttaa suhteellisen häiriöttömästi ja sen mukana rakennettiin valtavan korruptoitunut kirkkojärjestelmä, jossa on uskomattoman harhaisia oppeja. Tämä kirkkojärjestelmä on tosin olemassa edelleen ja sen järjestelmän sisällä on

jatkettu prosessia tuoda sisään vielä lisää harhaoppeja. Samaan aikaan on ollut myös taisteleva Jumalan seurakunta, joka on ollut valveilla suhteessaan ”suureen porttoon” ja sen viettelyksiin ja harhaoppeihin.

Kuinka reformaatio pysäytetään?

Sitä voi miettiä, mitä saatana on ajatellut suunnitelmissaan pysäyttää reformaatio (uudistukset) ja korruptoida ne seurakunnat, jotka ovat yrittäneet elää evankelisesti Raamattuun pohjautuvaa kristillistä elämää. Myös voi pohtia sitä, mitä katolisen kirkon johtajat ovat ajatelleet, kun he ovat tartuttaneet suunnitelmia ” tuoda uudelleen eksyneet lampaat Pietarin istuimen (paavin) alaiseen kuuliaisuuteen”. Totta kai molemmat ovat ymmärtäneet sen, että ”sammakko täytyy keittää hitaasti” ja tietenkin he molemmat ovat monta kertaa tehneet yhdessä työtä samaan suuntaan – ehkei kuitenkaan samaa tarkoittaen. Saatanahan haluaa heittää **kaikki** kadotukseen, myös katolisen kirkon johtajat. Ja katolisen kirkon johtajathan uskovat tietenkin, etteivät he itse joudu kadotukseen; he uskovat tekevänsä oikein, vaikkakin he koko kristillisen historian aikana – silloin tällöin – ovat käyttäneet suorastaan paholaismaisia metodeja ja kikkoja laajentamaan ja säilyttämään katolisen kirkon mahtia.

Tehokas tapa pysäyttää reformaatio on, että silloin pienissä annoksissa kylvetään harhaoppeja ja harhaluuloja evankeliseen kristikuntaan. Nämä pikkuannokset hyväksytään peräkkäin ja siten myös seurakunnat korruptoituvat peräkanaa – sisältäpäin. Tämä on linjassa *hitaan totuttamisen strategian* kanssa. Tietenkin saatana toimii näin, mutta jos katolinen kirkko tekee vastaavaa, siitä en varmuudella voi sanoa mitään. Kuitenkin on valtavan epäilyttävää, kun evankelisessa kristikunnassa jalansijan saavat harhaopit, jotka voivat muodostua erinomaiseksi korokkeeksi ekumenialle katolisen kirkon kanssa, ekumenialle, jota sitä paitsi usein johtaa juuri katolinen kirkko.

Omasta puolestani näen selvästi, että **väärä karismaattisuus** (epäraamatullinen tai väärät hengelliset manifestaatiot ja ilmaukset) ja nk. **Kristillinen mystiikka** ovat sellaisia ilmiöitä, joita istutetaan peräkanaa evankeliseen kristikuntaan ja jotka nykyään muodostavat erinomaisen korokkeen antikristilliselle ekumenialle sekä katolisen kirkon että Uusi Aika -liikkeen ym. (New Age) kanssa.

Ihminen voi olla sitä mieltä, että on ihmeellistä, että katolinen kirkko hyväksyisi erikoiset hengelliset ilmiöt kuten esim. ”torontolaistyyppiset”, mutta sellaisia hengellisiä manifestaatioita, jotka eivät ole yhteneviä raamatullisesti

ankkuroituneen kristillisen uskon kanssa, esiintyi jo aikaisin katolisen kirkon eri mystikoiden parissa. Teresa avilalainen, joka eli 1500-luvulla, on esimerkiksi sellainen katolinen mystikko. Se, että hänet tehtiin pyhimykseksi, sanoo jotakin katolisen kirkon hyväksynnästä ja mielenkiinnosta niitä eriskummallisia manifestaatioita (väärää karismaattisuutta) kohtaan, joita Teresa avilalainen sanoi kokeneensa. Hänen sanotaan saaneen ihmeellisiä näkyjä, visioita ja ilmestyksiä, mukaan lukien näkyjä helvetistä. Se, että Teresa otti Jeesuksen isän Joosefin suojeluspyhimyksekseen (jota hän myös rukoili), sanoo jotakin niiden näkyjen ja ilmestysten laadusta, joita hänen sanotaan saaneen. Hänen vartalonsa saattoi eri tilaisuuksissa pudota transsiin niin, ettei hän pystynyt liikkumaan tai puhumaan. Sanotaan myös, että hän pystyi levitoimaan (liitelemään vapaasti). Luultavasti se syvämeditaatio, jonka kanssa hän puuhaili, muodosti lähteen suurelle osalle siitä hämärästä, jota hän sai kokea. Sellaisia erikoisia manifestaatioita me tavallisesti kutsumme ”kundalini-ilmiöiksi”, juuri koska uskonnon harjoittajat sekä hinduismissa että Uusi Aika – liikkeessä voivat kokea vastaavia ilmiöitä ja heidän sanotaan silloin olevan tekemisissä ”kundalinivoiman” kanssa (kundalini= käärmevoima hinduismissa).

Katolinen usko, mystiikka ja uskonnonharjoittaminen ovat sekoitusta itämaisesta ja babylonialaisesta pakanuudesta sekä kristillisestä uskosta. Lapseus ja luottamus Jumalaan on vaihdettu tulvaan metodeja, sakramentteja, rituaaleja, tingeltangelia, mystiikkaa ym.. Kristillinen sisaruus on vaihdettu hengelliseen ja patriarkaaliseen hierarkiaan. Yksinkertainen usko on vaihdettu monimutkaiseen oppijärjestelmään, johon sisältyy lukemattomia epäraamatullisia oppeja – joista osa on suorastaan rienaavia. Kun silloin evankelinen kristillisyys – väärän karismaattisuuden sekoittumisen takia, katolinen harhaoppi ja mystiikka – yhä enemmän luopuvat puhtaasta raamatullisesta opista, niin silloin reformaation etuja menetetään yhä enemmän. Jumala jättää temppelinsä silloin yhä useammin (temppelin muodostavat kaikki todella uskovat kristityt ihmiset), mikä vuorostaan avaa tien lopunaikojen antikristilliselle järjestelmälle ja maailmanuskonnolle (katso esim. 2. Tess.2:1–12). Toinen tie luopumukseen kristikunnassa kulkee Uusi Aika – liikkeen kautta, mutta näissä kahdessa tiessä ei oikeastaan ole suurempaa eroavaisuutta. Kaikki luopumuksen tiet kuljettavat lopuksi Ilmestyskirjan lukuun 13. Silloin reformaatio ja evankelinen kristillisyys loppuvat – joka tapauksessa sen vapaus ja kasvu!

Esimerkkejä ”padoista” joissa kristittyjä pehmitetään

Jos nyt ajattelemme evankelista kristillisyyttä sammakkoina, joita pehmitetään harhaoppien liemessä, mitä sellaisia esimerkkejä näemme modernissa ajassa?

Uskonliike

Ensimmäisen esimerkin haluan ottaa Uskonliikkeestä, jossa on uskonjulistusta/menestysteologiaa. Kun tämä tuli Ruotsiin 80-luvun alussa – etupäässä Ulf Ekmanin kautta – niin monet kypsät ja pätevät teologit löivät taaksepäin ja varoittivat ahkerasti. Useita kirjoja kirjoitettiin, jotka paljastivat uskonliikkeen suurena, yhtenäisenä pakettina, jossa oli pilkkaavia harhaoppeja. Myös monet pastorit ja teologit Helluntaiherätyksessä reagoivat voimakkaasti Uskonliikkeen vääriä oppeja vastaan – ei vähiten USA:ssa. Kristityt, joilla oli henkienerottamisen armolahja, tunsivat suoraan, että jotain oli hullusti, mutta eivät ehkä heti tarkasti kyenneet tarkasti määrittelemään, mikä oli väärää. Uskollisuus Raamattua kohtaan, Raamatun osaaminen, hyvä teologia, terävät aistit, terve kriittinen ajattelu ja mietiskely olivat sitten työkaluja, jotka Hengen johdatuksessa voimakkaasti ja yhteen ääneen paljastivat Uskonliikkeen hyvin vakavaksi harhaopiksi.

Mutta mitä sitten tapahtui? Niin, ehkä hieman saattoi nähdä sukellusvenestrategiaa. Yhtäkkiä ei enää puhuttukaan enää niin paljon Uskonliikkeestä. Kireät debatit olivat poissa. Ja kun itse 2000 -luvun alussa itse ilmaisin huoleni Uskonliikkeestä eräälle pastorille täällä Alingsåsissa, niin hän vain torjui sen ja sanoi jotenkin tähän tyyliin ”Äsh. Sehän on nyt jo poissa.”. Ajan mittaan *hitaan totuttamisen strategia* vaikutti kristikuntaan ja yhä enemmän vain totuttiin Elämän Sanaan, Ulf Ekmaniin ja Uskonliikkeen oppeihin sekä epäterveeseen hengellisyyteen. Mitään erikoista ei muuttunut Uskonliikkeen teologiassa, vaan kristikunta indoktrinoitiin hitaasti ja se **tottui** harhaoppeihin. Yhtäkkiä oltiin veljiä. Yhtäkkiä nähtiin Uskonliikkeen tiedot resurssina. Yhtäkkiä toivottiin yhteistyötä Uskonliikkeen kanssa. Ja yhtäkkiä nähtiin toinen toisensa taistelutovereina ”maailmanlaajuisessa herätyksessä”, josta monet profetoivat.

Nyt monet ovat tänä päivänä melko hyvin keitettyinä sammakoina, keitettyinä Uskonliikkeen hämärässä sopassa. Nyt harhaopettajat ja evankeliset kristityt marssivat käsi kädessä Jeesus-manifestaatioissa ja uskovat että Ruotsin väestö on vaikuttunut siitä ja että saatana on peloissaan. Mutta niin ei toimi Jumalan ykseys eikä herätys, jonka Jumalan Henki on aloittanut. Nyt tässä vaiheessa on toisin sanoen jouduttu pois raiteilta oikein kunnolla.

Pitää kysyä itseltään, mihin tämä kaikki päättyy!

Toronto-andligheten

”Toronto-herätyksestä”, josta tuli maailmanlaajuinen hengellinen liike, voidaan kirjoittaa kuinka paljon tahansa, sillä juuri tässä hulluudet kristikunnassa todella alkoivat kiehua yli leveällä rintamalla (mutta asiat pahenisivat vain jatkossa). Tässä oli kyseessä manifestaatiot, jossa ihmisistä tuli ”hengellisesti juopuneita” ja siksi he hohottivat, makasivat lattialla ja sätkyttelivät ja vapisivat, ryömivät ympäriinsä kuin erilaiset eläimet ja kuulostivat erilaisilta eläimiltä, jne. jne. Puhdasta hullujenhuonetta toisin sanoen. Katsopa vain tätä videota, miltä saattoi näyttää silloin, kun tämä lähti liikkeelle: https://www.youtube.com/watch?v=_wZCifteHtc.

Henkilökohtaisesti uskon, että Toronto-hengellisyyden strateginen tehtävä oli siemaista mukaansa kaikki ne karismaatikot, jotka eivät olleet langenneet Uskonliikkeen julistukseen. Toronto-hengellisyyden kautta heidät vihittiin kuitenkin Uskonliikkeen julistukseen, ilman että he edes olivat siitä tietoisia. Mutta sitä, mitä monet eivät tienneet, oli että Toronto-herätys oli alkanut Uskonliikkeen kahdesta suuresta miehestä: Kenneth Haginista ja Kenneth Copelandista ja hyvänä apuna oli Rodney Howard Browne. Sen kertomuksen olen kirjoittanut ruotsiksi tähän linkkiin.

Kun tapahtumat Torontossa alkoivat 90-luvun puolessa välissä, niin oli taas monia valveilla olevia kristittyjä, jotka reagoivat ja ymmärsivät, että tämä oli ”herätys”, jolla ei ollut minkäänlaista tekemistä Raamattuun ankkuroituneen kristillisen uskon kanssa. Mutta kun reaktiot kasvoivat isoiksi, painui Toronto-herätys pinna nalle hieman, luovuttaakseen ”mureuttamisen” *hitaalle totuttamisen strategialle.* Toronto-tuulet sitten levisivät vähän sinne tänne. Esimerkiksi ilmestyi esimerkkejä Toronto-ajattelusta ja Toronto-manifestaatioista opetusmateriaalissa Alfa-kursseille ja totta kai Alfa on silloin osa *hidasta totuttamisen strategiaa*, olipa se suunniteltua tai ei. Linkissä ruotsiksi aikaisempi tekstini Alfa-kurssista. Kristinusko on siis ajan mittaan enemmän ja enemmän tottunut harhaoppeihin Torontosta. (Tähän lisään, että Toronto-manifestaatiot eivät olleet jotain aivan uutta kristikunnassa Toronto-herätyksen myötä. Niitä on ponnahtanut esiin aikaisemminkin, mutta silloin pienemmissä yhteyksissä ja vähäisemmässä määrässä.)

Ensimmäinen pieni testi Toronto-hengellisyyden hyväksymisestä kristikunnassa tapahtui silloin, kun puhkesi eräänlainen Toronto-herätys eräässä helluntaiseurakunnassa Pensacolassa/Brownvillessä (USA:ssa) joku vuosi Torontossa tapahtuneen ensimmäisen ilmitulon jälkeen. Mutta suuri testi tuli alkukesästä 2008 tilaisuudessa Lakelandissa, jossa Todd Bentley oli kärjessä (myös USA:ssa). Täällä manifestaatioista tuli jos mahdollista vielä enemmän absurdeja. Mutta se, mikä oli hätkähdyttävää silloin, oli, miten laajaa mielenkiintoa koko kristikunta nyt osoitti tämän tyypin ”herätykselle” Lakelandissa. Täältä lähetettiin kaapelilla joka ainoa kokous sekä satelliitti-TV:n että Internetin kautta. Ihmiset matkustivat läheltä ja kaukaa ”hakeakseen kotiin” vähän siitä ”voitelusta”, jolla Todd Bentley palveli. Monet sekä tunnetut että ei-tunnetut ruotsalaiset kristityt matkustivat sinne saadakseen osan siitä, mitä tapahtui Lakelandissa. Sen, että Lakeland ja Todd Bentley olivat todella yhteenliitettyjä Torontoon ja John Arnottiin (päähenkilö Toronto-herätyksessä) r sa.

Kriittinen ajattelu oli kuin poispuhallettua

enemmistössä kristittyjä Lakelandin tapahtumissa, Raamatun osaamista ei näkynyt, raamatullista koettelemista ei harrastettu jne. Sammakot viihtyivät nyt niin hyvin padassa, että kaikki, joilla oli Jeesus -nimi yllään, nieltiin nahkoineen ja karvoineen, olipa tarjoilijana itse saatana tai ei – sillä kuinka pystyi tietämään, ettei juuri saatana ollut taustalla koettelemisen ja Raamattuun vertaamisen puuttuessa?!

Minä kutsun koko tätä liikettä aivan yksinkertaisesti ”Toronto-hengellisyydeksi” tai ”Myöhempi-sade-perheeksi”. Tästä liikkeestä on tullut testi kristikunnalle siitä, kuinka kauas on päädytty Raamattuun ankkuroituneesta kristillisestä uskosta. Ja testi paljastaa, että ”sammakonkeitto” on kulkenut valtavan, valtavan pitkälle. *Hitaan totuttamisen strategia* on toiminut täydellisesti, ja nyt se hyväksytään se, mikä evankeliselle kristikunnalle aikaisemmin oli ilmeisen epäraamatullista, pettävää ja ei-hyväksyttävää. Toronto-hengellisyyden kautta on nielty Kenneth Haginin uskonjulistus, joka on oikea katalysaattori, kun kyseessä on luopumus.

Erään selvän esimerkin tästä totuttamisesta näin kristillisestä lehdestä Hemmets vän (Kodin ystävä) torstaina 9. elokuuta 2012. Siinä oli artikkeli, joka periaatteessa puolusti ja suosi Toronto-hengellisyyden jatkuvaa leviämistä. Artikkelista puuttui täydellisesti kriittinen analyysi. John Arnott sai vastaan väittämättä tuoda esiin ennenkuulumattoman ihmeellistä tukea Raamatusta niille erikoisille manifestaatioille, joita Toronto-tuulet pyyhkäisevät (Olen kirjoittanut Arnottin ontuvasta Raamatun tuesta toiseen artikkeliin ruotsiksi tähän linkkiin). Olivatpa asiat miten hyvänsä, ei sellaista artikkelia olisi ikinä julkaistu lehdessä Hemmets vän (Kodin ystävä) 15–20 vuotta sitten ja tässä esimerkissä näkee, että *hitaan totuttamisen strategia* on tehnyt työnsä myös Hemmets vän – lehden toimittajien keskuudessa.

New Wine (Uusi viini)

Ne, jotka eivät voineet niellä syöttiä Uskonliikkeen julistuksesta, saivat siis kuitenkin Uskonjulistuksen kaupan päälle Toronto-hengellisyyden kautta. Mutta ellei sitten voinut niellä syöttiä Toronto-hengellisyydestä? No silloin on syntynyt muita liikkeitä, joissa saa Toronto-hengellisyyden kaupan päälle ja sen myötä myös Uskonliikkeen julistuksen Kenneth Haginilta – joka loppujen lopuksi johtaa reippaaseen luopumukseen todellisesta, evankelisesta uskosta. Yksi esimerkki sellaisesta uudesta liikkeestä on ”uudistusliike” Uusi Viini (New Wine), joka alkoi hiukan matalalla profiililla, mutta joka tänä päivänä häpeämättä tarjoaa julistajia, joilla on voimakas veto sekä Toronto-hengellisyyteen ja Uskonliikkeeseen (kuten esim. Heidi Baker, Bill Johnson, Randy Clark ja Marc Dupont). Se, että Daniel Norburgista nyt näyttää tulevan uusi lähetysjohtaja Evankelisessa Vapaakirkossa (EFK), on vielä yksi palapelin pala lisää ymmärtämään sitä, minne Ruotsin kristikunta on matkalla. Daniel Norburg on nimittäin New Winen (Uuden Viinin) Ruotsin osaston puheenjohtaja!

tämä päättyy!

Katolilaisuus

Vain pari vuosikymmentä sitten oli katolinen oppi ja uskonnon harjoittaminen punainen vaate melkein kaikille evankelisille kirkoille Ruotsissa. Jopa Uskonliike tuohon aikaan otti etäisyyttä katolilaisuuteen. Oli olemassa hyvää tietoa kaikista

niistä harhaopeista, joita katolinen kirkko on rakentanut uskonnolliseen järjestelmäänsä, tietoja, jotka olivat perintöä reformaation kirkkaista päivistä ja ruotsalaisesta herätyskristillisyydestä.

Mutta nyt evankelinen kristikunta on myös tottunut katolilaisuuteen *hitaan totuttamisen strategian* ansiosta. Se on tullut pikkuhiljaa siten, että vähitellen on hyväksytty sellaiset asiat kuten ikonit, pyhäinjäännökset, hetkipalvelukset, rukousnauhat (Pelastajakranssi), korkealentoiset ehtoollishetket, rituaalit, sakramentalismi, hengelliset hierarkiat, jne. jne. Tänä päivänä on iso osa evankelista kristikuntaa (eikä vähiten johtajisto) niin mukautunut tähän, että näyttää siltä, että ollaan sokeita kaikille niille vakaville harhaopeille, joita katolilaisuus sisältää. Mielellään kuljetaan käsi kädessä katolisen kirkon kanssa eri konferensseissa ja manifestaatioissa. Pastorit matkustavat retriitteihin. Maria saa yhä suuremman roolin saarnoissa. Ehtoollisen sisältöä muutetaan jne.jne. Yksi henkilö, joka näyttää tulleen valmiiksi keitetyksi, kun kyseessä on katolilaisuuden omaksuminen, on Ulf Ekman, mutta minä luulen mieluummin hänen olevan yksi heistä, joka lisää lämpöä padan alle (Pyydän anteeksi minun hiukan ytimekästä kuvakieltäni, mutta olen kamalan järkyttynyt ja väsynyt tähän!).

Pitää kysyä itseltään, mihin tämä kaikki päättyy!

New age (Uusi Aika)
Minun täytyy ottaa esille myös tämä ”pata”, vaikkakaan tämä ei ole haara kristikunnassa – vielä. Mutta tosiasia on, että kristikuntaan on viime vuosina vaikuttanut suuresti se hengellinen voileipäpöytä, jonka Uusi Aika on kattanut.

Jos katsoo ympärilleen, mitä esim. Ruotsin kirkko Tukholman alueella tarjoaa jumalanpalveluksissaan, niin näkee, että Uusi Aika on saanut siellä valtavan suuren läpimurron. Sieltä löytyy sellaista kuin meditaatio, jooga, mindfulness, ykseyssiunaus, diksha, parantuminen (healing) jne. Tukholman kirkoissa voi saada kuulla tunnettuja Uusi Aika-esiintyjiä puhuvan, kuten esim. Thomas Di Leva ja Kay Pollak Sitä voi mietiskellä kuinka ihmeessä se, mikä oli tabu 20 vuotta sitten, on nykyään niin hienoa ja oikeaa. Totta kai tässä myös on kyseessä *hitaan totuttamisen strategia*. Voimme nähdä tänä päivänä, kuinka tämä myös liikkuu kohti vapaakirkkoja, joskus kristillisiksi muutettujen itämaisten tekniikoiden kuten esim. Tikvan avulla, erään joogamuodon avulla. Siinä on vähän kristillistä raamia! Tikvasta on ruotsinkielinen teksti. Ole aivan varma, Uusi Aika muodossa jos toisessa tulee yhä tavallisemmaksi ja tavallisemmaksi myös maamme vapaakirkoissa.

Pitää kysyä itseltään, mihin tämä päättyy!

Erittäin vakava nykytilanne

Olen edellä kuvaillut vähän sitä, mihin olemme joutuneet sen jälkeen, kun meitä on usean vuoden aikana indoktrinoitu erilaisilla harhaopeilla. Koostaen voi sanoa, että kristikunta on nyt väkivaltaisesti johdettu harhaan ja se on VÄÄRÄN kristinuskon vaikutuksessa. Epäraamatulliset opit Uskonliikkeestä ovat hiipineet sisään erittäin moneen seurakuntaan maassamme. Hengelliset, itämaiset kundalini-tyyppiset manifestaatiot ovat nähtävissä monissa kristityissä korkeimpana tasona kristillistä karismaattisuutta – huolimatta siitä, ettei niille löydy raamatullista tukea. Katolinen ja itämainen mystiikka nähdään monesti syvimpänä ja hienoimpana kristillisenä uskonnonharjoittamisena, huolimatta raamatullisen tuen puutteesta ja huolimatta siitä, että myös tämä on saanut alkunsa itämaisesta uskonnosta. Uushengelliset metodit ovat tulleet normaaliksi tarjonnaksi monissa seurakunnissa Ruotsin kirkossa, myös osissa vapaakirkkoja. Amerikkalaisten teologien kuten Rick Warrenin, Brian McLarenin, Joel Osteenin ja muiden teologiset ideat vievät pois kristikuntaa tieltä samaan luopumuksen suuntaan. Ja ole varma, että kaikki tämä kiehuu synteesiksi, jossa lopullinen lihakeitto on sitä, mitä voit lukea Ilmestyskirjan 13. luvun johdannosta.

Kun aikuiset seurakuntien jäsenet, johto ja pastorit eivät enää varoita väärästä ja epäraamatullisesta, eivätkä myöskään julista täyttä, todellista ja tervettä evankeliumia, silloin on harhaoppeja vastustava voima lähes olematon nuorempien jäsenten joukossa. Nuoret seurakunnissamme ovat valtavan suuri riskiryhmä, kun kyseessä on Toronto-hengellisyyden, Uskonliikkeen julistuksen, mystiikan, katolisen uskonnonharjoittamisen ja monen muun asian epäkriittinen nieleminen. Olen siis peloissani siitä, että nyt tulee kokonainen sukupolvi, jonka johtajat ovat johtaneet harhaan ja joka nyt nousee esiin täydessä voimassa ja puolustaa kaikkea sitä väärää, jonka he ovat saaneet vastaanottaa kristillisinä totuuksina – vaikka ne ovat valheita helvetistä! Tämän näkee jo joistakin nettisivustoista, joita nuoremmat kristityt pitävät. En halua syyttää näitä nuoria, vaan haluan sen sijaan osoittaa vastuuta heidän harhaan menemisestään vanhemmalle johdolle kristikunnassa.

Kuinka kauas sitten kristikunta on langennut? Kuinka huonosti ovat asiat, kun hyväksytään yhä pahempia harhaoppeja? Kuinka pitkälle on tämä epäterve indoktrinointi saanut mennä?

Uusi normaalitila!
Totta kai nyt kristikuntaan on ilmennyt kokonaan uusi normaalitila. Poissa on aika,

jolloin Raamattuun ankkuroitunut evankelinen usko oli tunnusomaista vapaissa seurakunnissa. Silloin huomio kiinnitettiin ihmisten kääntymiseen, pelastumiseen, pyhittymiseen, opetuslapseuteen, lähetyskäskyyn ja Jeesuksen takaisintuloon. Se oli julistusta, jonka Jumala silloin tällöin vahvisti antamalla Raamattuun ankkuroituneiden merkkien ja ihmeiden tapahtua. Tänä päivänä sen sijaan keskitytään MINÄN hyvinvointiin, menestykseen, kokemuksiin, kundalinityyppisiin manifestaatioihin, kaikki sekoitettuna erilaisilla harhaopeilla – tai oppien puuttumisella! Sitä, joka tänä päivänä asettuu puolustamaan evankelista Raamattuun ankkuroitunutta uskoa, tullaan pilkkaamaan ja kutsumaan dogmaattiseksi, fundamentalistiksi, rakkaudettomaksi ja tuomitsevaksi. Ne, joita kunnioitetaan, ovat sellaisia, jotka sätkyttelevät lattialla, karjuvat menestystä tai ”sietävät” kaiken ja kaikkia – paitsi niitä, joita osoitetaan suvaitsemattomiksi (Tiedän kyllä yleistäväni tässä hieman.).

Ja totta kai kristikunta on nyt langennut vielä syvemmälle kuin mitä tapahtui Lakelandissa vuonna 2008. Katsopa vaikka **John Crowderia**, josta tänä päivänä on tullut suosittu julistaja kaikkialla maailmassa. Hänen mielestään pitää tulla ”aineisiin” Pyhästä Hengestä, aivan kuten ”polttaisi” saadakseen näitä kiksejä. Se osa, ”uudesta kristikunnasta”, joka ei pidä Crowderista, ehkä mieluummin seuraa Rick Warrenia tai Brian McLarenia uuden maailmanjärjestyksen jalanjäljissä. Tai sitten seurataan mystikkoja ”sisäisellä matkalla”.

Katsopa julistaja Sign Firemania Nigeriassa paljastavassa reportaasissa hänestä: https://vimeo.com/31656466. Näin karismaattinen liike on kehittynyt (isosti!) Nigeriassa. Mieti sitten, että John Arnott (joka oli mukana aloittamassa Toronto-herätystä) oli tervehtimässä samanlaista julistajaa (ehkä pahempaa) Nigeriassa joku aika sitten, nimeltään T.B. Joshua, ”täyttääkseen” omaa ruokakomeroaan. Sen jälkeen Arnott vieraili Arken-seurakunnassa Tukholmassa. Voit nähdä John Arnottin käynnillä T. B. Joshuan luona myös tässä lyhemmässä 8-osaisessa videossa: http://www.youtube.com/watch?v=DfMwaOevrpc. Sama Arnott oli yksi julkkisjulistajista Elämän Sanan Eurooppa konferenssissa 2013, ja silloin hänellä oli tämä kauhea ”voitelu” mukana matkavarustuksissaan.

Sen, mitä voi oppia ylläolevista esimerkeistä, on, että lämpötila padassa on noussut kunnolla. Jos jää siihen pataan, tulee entistä sameammiksi kuumille höyryille, aivan kuin sanotaan 2. Tess. 2:11. *Hitaan totuttamisen strategia* on saanut vaikuttaa kunnolla, ja nyt kristikunta Ruotsissa on valmiina merkittävästi huonompiin asioihin, kuin niihin, jotka enemmistö hylkäsi 80- ja 90-luvuilla.

Pitää kysyä itseltään, mihin tämä päättyy!

Mihin tämä päättyy?

Vastaus kysymykseen on oikeastaan yksinkertainen, sillä tärkein tavoite *hitaalla totuttamisen strategialla* on saada **KAIKKI** ihmiset ja maat – riippumatta uskosta, uskonnosta, poliittisesta vakaumuksesta, kielestä tai kulttuurista – vapaaehtoisesti kumartumaan Antikristuksen eteen, josta Ilmestyskirjan luku 13 kertoo. Siinä saamme siis vastauksen!

Koska tosikristityillä on Raamattu perustana uskolleen, niin on olemassa joukko uskovia siitä, joilla on tieto siitä, mitä kerrotaan Ilmestyskirjan luvussa 13 ja toivottavasti myös tietynlaista valvomista suhteessa siihen. Kuinka sitten saatana tulee saamaan nämä kristityt voittokulkueeseensa? No istuttamalla harhaopin toisensa perään *hitaan totuttamisen strategian* kautta, mikä johtaa korruptoituneeseen kristillisyyteen, mikä johtaa suureen luopumukseen, mikä johtaa siihen, että kristikunta kadottaa Jumalan johdatuksen ja suojeluksen. Se taas puolestaan johtaa siihen, että otetaan vastaan lopun ajan Antikristus avoimin sylin – hänet, joka tulee olemaan ihastuttava persoona sokeutuneille! Siinä ihminen on aivan kokonaan keitetty; silloin hän on kokonaan kadotettu! Tarkkaa nyt, että tämä ei koske häntä, joka Jeesuksen sanojen mukaan **valvoo** ja pyytää saada ottaa vastaan sen **rakkauden Totuuteen**, joka voi pelastaa harhaopeilta, sokeutumiselta ja luopumukselta (katso 2. Tess. 2:9–12).

Raamatun jakeita johdatukseksi

Minkälaisia Raamatun jakeita voimme sitten löytää, jotka varoittavat ja ohjaavat meitä tässä asiassa? Ensimmäiseksi haluan nostaa tämän Jeesuksen sanan:

> Matt. 5:29: ”Jos sinun oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin”.

Tässä näemme, että Jeesus tarkoittaa sitä, että meidän pitää toimia nopeasti ja voimakkaasti silloin, kun näemme jotain epätervettä vievän meidät pois tieltä. Jeesus sanoo tämän siinä yhteydessä, jossa hän puhuu aviorikoksesta, mutta totta kai tämä neuvo pätee myös kaikkiin niihin haluihin, jotka haluavat viedä meidät pois tieltä epäterveeseen elämäntapaan – jopa harhaoppeihin! Jos antaa halun saada jatkaa houkutteluaan ja vetämistään, niin silloin ihminen on kuin sammakko, jota keitetään hitaasti: hänet totutetaan hitaasti ja juuri silloin ihminen ei enää ole sitä mieltä, että Jumalan Sanan mukaan väärät asiat olisivat

niin vaarallisia enää. Mutta silloin ollaan myös kiinni synnissä tai harhaopissa. Mitä ” repiä silmä päästään ja heittää se luotaan” tarkoittaa käytännössä juuri sinulle, voi esimerkiksi olla se, että jätät epäterveen yhteisön, vaihdat työtä, jätät epäterveet ystävät, jätät epäterveen seurakunnan, hävität joukon kirjoja, jne. Siis drastista toimenpidettä eivät saa estää viettelykset tai halut. Silmän irti repiminen tekee kipeää, joten varaudu kipuun, jos haluat kulkea Jumalan kaitaa tietä, sitä tietä, joka johtaa Elämään!

Seuraavat Raamatun kohdat apostoli Paavalilta vahvistavat näitä ajatuskulkuja:

> Room. 16:17: ”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja **pahennusta** vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; **vetäytykää pois heistä**. (Ruotsalainen Raamattu lisää: **och kan bli er till fall = ja voivat olla teille luopumukseksi/lankeemukseksi, kääntäjän huom.!)**

Raamattu 2000 – versiossa sanotaan ”*varo niitä, jotka aiheuttavat hajaannusta ja* ***houkuttelevat luopumukseen*** *siitä opista, jota teille on opetettu* ”, mikä vähän paremmin näyttää sen, mistä on kyse. Tässä Raamatun jakeessa on siis selvää, kuinka Paavali haluaa meidän toimivan, kun joku tulee luoksemme vieraan opin kera. Meidän ei pidä pysyä paikoillamme ja poimia ”se, mikä on hyvää”. Tässä ei ole tilaa rusinanpoimintaan, dialogiin eikä ekumeniaan.

Molemmat nämä Raamatun kohdat, jotka olen nyt ottanut esille, puhuvat samaa kieltä: tee jotain drastista, jos on riski siihen, että sinä kietoudut näihin. Lähde pois, jos tunnet, että padassa alkaa olla lämmintä, ja lähde ennen kuin sinä olet puutunut (turta)!

Jos sinusta nyt tuntuu siltä, että sinuun on vaikuttanut *hitaan totuttamisen strategia*, mutta edelleen pystyt ajattelemaan selkeästi ja itsenäisesti, niin tie ulos tästä on murtaa poikki epäterveet osat, jotka riskeeraavat kietoa sinut – aivan Jeesuksen sanojen mukaan. Hyppää ulos padasta ennen kuin on liian myöhäistä, mutta varo eristäytymistä. Pyydä Jumalalta terveitä kristittyjä ystäviä, terve kristillinen yhteys on tärkeää – ja ihanaa!

Lue lisää (ruotsiksi toistaiseksi)

Tio villoläror inom Trosrörelsens teologi

Trosrörelsen, Toronto, New Wine mfl - alla hör de ihop!

[Om Katolska kyrkan och katolicism]

[När kommer ekumeniken med New age?]

/Lennart / Suomennos Sylvi Hänninen